

(підпис)

О. В. Генчев
(ініціали та прізвище)

РАМКОВЕ РІШЕННЯ РАДИ 2005/212/ЮВС

від 24 лютого 2005 року

про конфіскацію доходів, засобів і власності, одержаних злочинним шляхом

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про Європейський Союз, зокрема його статті 29, 31(1)(c) і 34(2)(b),

Беручи до уваги ініціативу Королівства Данія ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту

Оскільки:

- (1) Фінансова вигода є основним мотивом транскордонної організованої злочинності. Для забезпечення ефективності будь-яких спроб запобігання та боротьби з такою злочинністю, їх необхідно зосередити на розшуку, заморожуванні, арешті та конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом. Однак, це ускладнюється, між іншим, відмінностями в законодавстві держав-членів у цій сфері.
- (2) У висновках Європейської Ради у Відні від грудня 1998 року, Європейська Рада закликала до посилення зусиль ЄС у боротьбі з міжнародною організованою злочинністю відповідно до плану дій щодо найкращої імплементації положень Амстердамського договору в сфері простору свободи, безпеки та правосуддя ⁽²⁾.
- (3) Відповідно до параграфу 50(b) Віденського плану дій, упродовж п'яти років після набуття чинності Амстердамським договором необхідно вдосконалити та, за необхідності, наблизити національні положення, що регулюють арешт і конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, беручи до уваги права третіх сторін за принципом *bona fide*.
- (4) У параграфі 51 висновків Європейської Ради в Тампері від 15 і 16 жовтня 1999 року наголошено, що відмивання грошей лежить в самій основі організованої злочинності, тому це явище має викорінюватися де б воно не виникало, і що Європейська Рада має намір забезпечити вжиття конкретних заходів для розшуку, заморожування, арешту та конфіскації доходів від злочинів. У параграфі 55 Європейська Рада також закликає до наближення кримінального права та процесуальних норм щодо відмивання грошей (наприклад, розшуку, заморожування та конфіскації коштів).
- (5) Відповідно до Рекомендації 19 плану дій на 2000 рік під назвою «Запобігання та контроль організованої злочинності: стратегія Європейського Союзу на початок нового тисячоліття», затвердженого Радою 27 березня 2000 року ⁽³⁾, необхідно розглянути можливість розроблення інструмента, який, з урахуванням найкращих практик у державах-членах і відповідно до фундаментальних правових принципів, надавав би можливість зменшення тягаря доказування стосовно джерел походження активів, що належать особі, визнаній винною у вчиненні злочину, пов'язаного з організованою злочинною діяльністю, в рамках кримінального, цивільного або фіскального права залежно від випадку.
- (6) Відповідно до статті 12 про конфіскацію та арешт Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності від 12 грудня 2000 року, держави-учасниці можуть розглянути можливість вимагати від особи, яка вчинила злочин, довести законне походження доходів, щодо яких існує підозра їх походження від злочину, або іншої власності, що підлягає конфіскації, мірою, якою така вимога відповідає принципам їхнього внутрішнього права та характеру судового провадження.

РАМКОВЕ РІШЕННЯ РАДИ 2005/212/ЮВС

від 24 лютого 2005 року

про конфіскацію доходів, засобів і власності, одержаних злочинним шляхом

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про Європейський Союз, зокрема його статті 29, 31(1)(c) і 34(2)(b),

Беручи до уваги ініціативу Королівства Данія ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту,

Оскільки:

- (1) Фінансова вигода є основним мотивом транскордонної організованої злочинності. Для забезпечення ефективності будь-яких спроб запобігання та боротьби з такою злочинністю, їх необхідно зосередити на розшуку, заморожуванні, арешті та конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом. Однак, це ускладнюється, між іншим, відмінностями в законодавстві держав-членів у цій сфері.
- (2) У висновках Європейської Ради у Відні від грудня 1998 року, Європейська Рада закликала до посилення зусиль ЄС у боротьбі з міжнародною організованою злочинністю відповідно до плану дій щодо найкращої імплементації положень Амстердамського договору в сфері простору свободи, безпеки та правосуддя ⁽²⁾.
- (3) Відповідно до параграфу 50(b) Віденського плану дій, упродовж п'яти років після набуття чинності Амстердамським договором необхідно вдосконалити та, за необхідності, наблизити національні положення, що регулюють арешт і конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, беручи до уваги права третіх сторін за принципом bona fide.
- (4) У параграфі 51 висновків Європейської Ради в Тампері від 15 і 16 жовтня 1999 року наголошено, що відмивання грошей лежить в самій основі організованої злочинності, тому це явище має викорінюватися де б воно не виникало, і що Європейська Рада має намір забезпечити вжиття конкретних заходів для розшуку, заморожування, арешту та конфіскації доходів від злочинів. У параграфі 55 Європейська Рада також закликає до наближення кримінального права та процесуальних норм щодо відмивання грошей (наприклад, розшуку, заморожування та конфіскації коштів).
- (5) Відповідно до Рекомендації 19 плану дій на 2000 рік під назвою «Запобігання та контроль організованої злочинності: стратегія Європейського Союзу на початок нового тисячоліття», затвердженого Радою 27 березня 2000 року ⁽³⁾, необхідно розглянути можливість розроблення інструмента, який, з урахуванням найкращих практик у державах-членах і відповідно до фундаментальних правових принципів, надавав би можливість зменшення тягара доказування стосовно джерел походження активів, що належать особі, визнаній винною у вчиненні злочину, пов'язаного з організованою злочинною діяльністю, в рамках кримінального, цивільного або фіскального права залежно від випадку.
- (6) Відповідно до статті 12 про конфіскацію та арешт Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності від 12 грудня 2000 року, держави-учасниці можуть розглянути можливість вимагати від особи, яка вчинила злочин, довести законне походження доходів, щодо яких існує підозра їх походження від злочину, або іншої власності, що підлягає конфіскації, мірою, якою така вимога відповідає принципам їхнього внутрішнього права та характеру судового провадження.
- (7) Усі держави-члени ратифікували Конвенцію Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та

конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом від 8 листопада 1990 року. Деякі держави-члени подали заяви щодо статті 2 Конвенції у частині конфіскації стосовно зобов'язання здійснювати конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, тільки для низки визначених злочинів.

- (8) Рамкове рішення Ради 2001/500/ЮВС ⁽⁴⁾ встановлює положення про відмивання грошей, виявлення, розшук, заморожування, арешт та конфіскацію засобів і доходів, одержаних злочинним шляхом. Відповідно до вказаного Рамкового рішення, держави-члени також зобов'язані не вносити або не підтримувати застережень щодо положень Конвенції Ради Європи у частині конфіскації, якщо правопорушення карається позбавленням волі або її обмеженням за наказом про тримання під вартою на максимальний строк, що перевищує один рік.
- (9) Наявні інструменти в цій сфері недостатньою мірою забезпечили дієву транскордонну співпрацю з питань конфіскації, оскільки низка держав-членів все ще не має змоги здійснювати конфіскацію доходів від злочинів, що караються позбавленням волі на строк від одного року.
- (10) Метою цього Рамкового рішення є встановлення в державах-членах дієвих правил конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом, *між іншим*, відносно тягара доказування стосовно джерел походження активів, що належать особі, визнаній винною у вчиненні злочину, пов'язаного з організованою злочинною діяльністю. Це Рамкове рішення пов'язане з датським проектом Рамкового рішення про взаємне визнання в Європейському Союзі рішень щодо конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом, і спільного використання конфіскованих активів, яке подається одночасно.
- (11) Це Рамкове рішення не перешкоджає державі-члену застосовувати свої фундаментальні принципи належного судочинства, зокрема презумпції невинуватості, майнових прав, свободи асоціацій, свободи преси та свободи вияву поглядів в інших засобах масової інформації,

УХВАЛИЛА ЦЕ РАМКОВЕ РІШЕННЯ:

Стаття 1

Терміни та означення

Для цілей цього Рамкового рішення:

- «доходи» означає будь-яку економічну вигоду, отриману від вчинення кримінальних злочинів. Вони можуть складатися з будь-якої власності, зазначеної в наступному абзаці,
- «власність» включає власність будь-якого виду, матеріальну власність чи власність, виражену в правах, рухоме чи нерухоме майно та правові документи або інструменти, які підтверджують право на таку власність чи частку в ній,
- «засоби» означає будь-яку власність, яка повністю або частково використовується або може використовуватися будь-яким чином для вчинення кримінального злочину чи кримінальних злочинів,
- «конфіскація» означає покарання або захід, призначені судом після розгляду справи стосовно кримінального злочину чи кримінальних злочинів, результатом якого є остаточне позбавлення власності,
- «юридична особа» означає будь-який суб'єкт, який має такий статус відповідно до застосовного національного права, за винятком держав або інших публічних органів, що виконують функції держави, та публічних міжнародних організацій.

Стаття 2

Конфіскація

1. Кожна держава-член вживає необхідних заходів, щоб мати змогу здійснювати повну чи часткову конфіскацію засобів та доходів від кримінальних злочинів, що караються позбавленням волі на строк від одного року, або власності, вартість якої відповідає таким доходам.
2. Щодо податкових злочинів, для стягнення з правопорушника доходів від злочину держави-члени можуть застосовувати інші процедури, ніж кримінальні.

Стаття 3

Розширені повноваження на конфіскацію

1. Кожна держава-член повинна принаймні ухвалити необхідні інструменти, щоб мати змогу здійснювати за обставин, зазначених у параграфі 2, повну або часткову конфіскацію власності, що належить особі, визнаній винною у вчиненні злочину

(а) в рамках злочинної організації, як визначено у Спільних діях 98/733/ЮВС від 21 грудня 1998 року про визнання у державах-членах Європейського Союзу кримінальним правопорушенням участі в злочинній організації ⁽⁵⁾, якщо злочин підпадає під дію:

- Рамкового рішення Ради 2000/383/ЮВС від 29 травня 2000 року про підвищення рівня захисту за допомогою кримінальних покарань та інших санкцій за підробку у зв'язку із введенням євро ⁽⁶⁾,
- Рамкового рішення Ради 2001/500/ЮВС від 26 червня 2001 року про відмивання грошей, виявлення, розшук, заморожування, арешт і конфіскацію засобів і доходів, одержаних злочинним шляхом ⁽⁷⁾,
- Рамкового рішення Ради 2002/629/ЮВС від 19 липня 2002 року про боротьбу з торгівлею людьми ⁽⁸⁾,
- Рамкового рішення Ради 2002/946/ЮВС від 28 листопада 2002 року про підвищення стандартів кримінальної відповідальності з метою покарання за допомогу в незаконному в'їзді, транзиті та проживанні ⁽⁹⁾,
- Рамкового рішення Ради 2004/68/ЮВС від 22 грудня 2003 року про боротьбу з сексуальною експлуатацією дітей і дитячою порнографією ⁽¹⁰⁾,
- Рамкового рішення Ради 2004/757/ЮВС від 25 жовтня 2004 року про встановлення мінімальних положень стосовно складових елементів злочинів і санкцій у сфері незаконного обігу наркотичних речовин ⁽¹¹⁾,

(б) якщо злочин підпадає під дію Рамкового рішення Ради 2002/475/ЮВС від 13 червня 2002 року про боротьбу з тероризмом ⁽¹²⁾,

за умови, що злочин згідно з рамковими рішеннями, наведеними вище, карається

- позбавленням волі на максимальний строк від 5 до 10 років стосовно злочинів, інших ніж відмивання грошей,
- позбавленням волі на максимальний строк не менше 4 років стосовно злочину з відмивання грошей,

та характер злочину дає змогу отримати фінансову вигоду.

2. Кожна держава-член повинна вжити необхідних заходів, щоб мати змогу здійснювати конфіскацію за цією статтею принаймні:

(а) якщо національний суд на підставі конкретних фактів повністю переконаний, що відповідна власність одержана від злочинної діяльності засудженої особи до винесення

обвинувального вироку за злочин, зазначений у параграфі 1, який суд вважає обґрунтованим за обставин конкретного випадку, або

- (b) якщо національний суд на підставі конкретних фактів повністю переконаний, що відповідна власність одержана від подібної злочинної діяльності засудженої особи до винесення обвинувального вироку за злочин, зазначений у параграфі 1, який суд вважає обґрунтованим за обставин конкретного випадку, або
- (c) якщо встановлено, що вартість власності непропорційна законному доходу засудженої особи, і національний суд на підставі конкретних фактів повністю переконаний, що відповідна власність отримана від злочинної діяльності засудженої особи.

3. Кожна держава-член може також розглянути питання про ухвалення інструментів, необхідних для забезпечення її спроможності за обставин, зазначених у параграфах 1 і 2, здійснювати повну або часткову конфіскацію власності, придбаної найближчими родичами відповідної особи, та власності, переданої юридичній особі, над якою відповідна особа, яка діє окремо або спільно з найближчими родичами, має контроль. Те саме застосовується у випадках, коли відповідна особа отримує значну частину прибутку юридичної особи.

4. Для позбавлення правопорушника відповідної власності держави-члени можуть застосовувати інші процедури, ніж кримінальні.

Стаття 4

Засоби правового захисту

Кожна держава-член вживає необхідних заходів для забезпечення заінтересованих сторін, яких стосуються заходи згідно зі статтями 2 і 3, ефективними засобами правового захисту для забезпечення дотримання їхніх прав.

Стаття 5

Гарантії

Це Рамкове рішення не змінює зобов'язання щодо дотримання фундаментальних прав і фундаментальних принципів, у тому числі презумпції невинуватості, закріплених у статті 6 Договору про Європейський Союз.

Стаття 6

Імплементация

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для дотримання положень цього Рамкового рішення до 15 березня 2007 року.

2. До 15 березня 2007 року держави-члени передають до Генерального секретаріату Ради і до Комісії текст положень, які транспонують у їхнє національне право зобов'язання, що виникають із цього Рамкового рішення. Відповідно до звіту, складеного на основі цієї інформації, та письмового звіту Комісії Рада до 15 червня 2007 року оцінить, якою мірою держави-члени вжили заходів, необхідних для виконання цього Рамкового рішення.

Стаття 7

Набуття чинності

Це Рамкове рішення набуває чинності в день його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Вчинено у Брюсселі 24 лютого 2005 року.

За Раду
Президент
N. SCHMIT

⁽¹⁾ OB C 184, 02.08.2002, с. 3.

⁽²⁾ OB C 19, 23.01.1999, с. 1.

⁽³⁾ OB C 124, 03.05.2000, с. 1.

⁽⁴⁾ OB L 182, 05.07.2001, с. 1.

⁽⁵⁾ OB L 351, 29.12.1998, с. 1.

⁽⁶⁾ OB L 140, 14.06.2000, с. 1.

⁽⁷⁾ OB L 182, 05.07.2001, с. 1.

⁽⁸⁾ OB L 203, 01.08.2002, с. 1.

⁽⁹⁾ OB L 328, 05.12.2002, с. 1.

⁽¹⁰⁾ OB L 13, 20.01.2004, с. 44.

⁽¹¹⁾ OB L 335, 11.11.2004, с. 8.

⁽¹²⁾ OB L 164, 22.06.2002, с. 3.
